

CRNI LABUD

BIJELA KOKOŠ

Nakladnik:

Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Istre
Zagrebačka 4, 52 100 Pula - Pola

Za nakladnika:

Milan Marin, predsjednik

Kustosica:

Roberta Weissman Nagy

Tekstovi: Miško Šuvaković, Roberta W. Nagy

Grafičko oblikovanje:

Iva Gašparić

21. 9. - 18. 10. 2020.

GALERIJA HDLUI

Zagrebačka 4, 52100 Pula - Pola

Otvoreno svakim radnim danom od 09,00 do 15,00 sati

tel: 052 214 408 / e-mail: hdlu.istre@inet.hr / www.hdluistre.hr

CRNI LABUD - BIJELA KOKOŠ

Crni labud je metafora za iznenadni događaj s dalekosežnim posljedicama, odnosno za koncept modernog menadžmenta koji, umjesto predviđanja i izbjegavanja, organizacije i sistematizacije tih dalekosežnih posljedica, navodi na elementarnu pripremljenost za nošenje s njima. Koncept je popularizirao libanonsko - američki statističar Nassim Nicholas Taleb u svom bestseleru *The Black Swan: The Impact of the Highly Improbable* iz 2007. godine.

Događaj koji je učinio neizmjeriv pomak u percepciji svijeta i postojanja, o kojem Taleb piše, jest otkriće da u Australiji postoje i crni labudovi, dok se dugo i čvrsto vjerovalo da postoje samo bijeli.

Živimo u vremenu u kojem se zavaravamo mišljenjem da znamo više no što zapravo znamo, posebice jer smo stvorili svijet koji više ne razumijemo. Ljudska se misao fokusira na repetitivno i poznato, dok se neki «ekstremni» događaji tretiraju kao iznimke.

Je li neznanje to što priječi percepciju?
Je li korona Crni labud na globalnoj razini?

Teorija Crnog labuda inzistira na tome da su baš takvi «iznimni» događaji ključni u kreiranju budućnosti, odnosno da je budućnost zapravo nepredvidiva. U svijetu vizualnih umjetnosti svjedočimo novim porukama, novim tehnologijama, novim rukopisima, novim autorima koji iskoče iz oceana poslovične neprimjetljivosti, koji nisu mainstream, nisu tek proizvod, već inovativni crni labudovi koji mijenjaju tijek razvoja ne samo galerijskih djelatnosti, već i svojih osobnih percepcija.

Kako zapravo percipiramo povijesne i aktualne događaje te kakva su izobličenja prisutna u takvoj percepciji, gdje griješimo u bavljenju budućnošću i koja su ograničenja pojedinih «znanosti» i «umjetnosti», kako tematiziramo «ekstremne» događaje i djela... tema je ove izložbe.

Analizirajući rad umjetnika moramo moći razumjeti i pratiti kontinuitet njegovog rada sa zajedničkom potpisnom crtom autorstva, autorskim rukopisom, onom niti koja se provlači kroz svaki rad. No, u opusu umjetnika pronalazimo čak i kontroverzna djela, naoko sasvim drugačija od većinskog izričaja, a opet protkana istim duhom i rukopisom.

Koje Vaše djelo možete izdvojiti kao ono koje nije specifičnog rukopisa po kojem Vas poznajemo na prvu, koji Vaš rad ima snažnu vizualnu poruku i rukopis nakon kojeg ste zarotirali Vaše dosadašnje stvaranje?

Koji je taj Crni labud koji će skrenuti pozornost publike snagom postojanja?
Hoće li ova izložba dalekosežno utjecati na autore? Vjerujemo li u to?

Roberta Weissman Nagy

FASCINACIJE IZUZETKOM, IZNENAĐENJEM, NEOČEKIVANIM UZROCIMA I POSLEDICAMA RARA AVIS

Živimo u globalnom svetu gde su iznenađenja moguća, ali uglavnom neprijatna, teskobna, opasna, oštećujuća: epidemije, ekonomske krize, lokalni i globalni antagonizmi i konflikti, nemejljive ekološke katastrofe, autokratije, nezaposlenost, nepravedna deoba društvenog viška vrednosti, dezorijentisanost i nasilje prema ljudskom i neljudskom.

Pri tome, sve to dobija oblik uniformnosti, standardizovanih formata i izvedbi kojima se moj/naši/vaši životi zatvaraju u zamke nedaća.

Pravo na drugačije, drugo, asimetrično, neuklopljeno, strano itd., pod sumnjom i represijom je koja dolazi od populističkih medija i njihovih gospodara.

Umetnost nije drugačija od drugih pojavnosti društvenog i kulturalnog na oštećenoj planeti. Mada umetnost nudi, suptilno ili brutalno, od slučaja do slučaja - ipak - izvesnu neizvesnu nadu da je moguć neočekivan događaj, da je moguće pokazati kako se u svakom od umetnika, ali i nas koji prolazimo njom, krije potencijalnost drugačijeg, drugog, neočekivanog pa time da ćemo ugledati crnog labuda, belu vranu ili kokoš, čudnog usamljenika autsajdera koji obećava punktuaciju aktivnog, iskrenog, veselog, setnog, ali pre svega neočekivanog delatnika izvan dominantnih medijskih, političkih ili kulturalnih klišea.

Retka ptica - očekujem/o je kretanjem iz izložbe u izložbu, iz studija u studio, od performansa do performansa, iz instalacije u instalaciju, od komada do komada, od daha do daha. Da li će se pojaviti ili ne - ne znam, nisam siguran, skeptičan sam. Ali, ipak otvaram oči svakog jutra sa nadom da će se «retka ptica» pojaviti i da će neočekivani događaji promeniti istoriju katastrofa, odronjavanja antropocena ili rasipanja poludelih plamenih vetrova - da planeta više neće biti loše mesto za život!

Osluškujem zujanje pčela i gledam umetnička dela - šta će se desiti?

Gde će se to desiti?

Kome će se to desiti?

Da li se retka ptica vraća ili je negde daleko ili tek u mojim fascinacijama ili opsosijama umetnošću?

Miško Šuvaković

IZLAŽU

Nataša Bezić, Tomislav Brajnović, Dasha Delone, Tracy Ann Essoglou, Iva Fonović, Robert Fišer, Heda Gärtner, Iva Gašparić, Snežana Golubović, Dmitri Goryachkin, Rahman Hak-Hagir, Gordana Ivančić Dobran, Boris Kadin, Davor Kliman, Siniša Labrović, Marija Lopac, Milan Marin, Marina Pacenti, Tanja Pećanić, Željko Pavić, Denis Sardoz, Sanja Simeunović Bajec, Dražen Turković, Lara Ušić, Goran Valenta, Ivona Verbanac, Andrej Zbašnik, Breza Žižović.